

Sygn. akt: XU-121/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **A. S.**

od decyzji Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego we W.

z dnia 27 listopada 2012r. nr (...)

w sprawie **A. S.**

przeciwko Wojewódzkiemu Sztabowi Wojskowemu we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddala odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 121/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2012r., (...) Wojewódzki Sztab Wojskowy we W. odmówił wnioskodawcy A. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu chorób ujawnionych w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej w okresie od 23 września 1992r. do 30 czerwca 2010r. Zdaniem strony pozwanej ujawnione u wnioskodawcy podczas pełnienia czynnej służby wojskowej choroby nie pozostają w związku ze szczególnymi właściwościami i warunkami służby wojskowej.

Wojewódzki Sztab Wojskowy stwierdził, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 roku o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową – Dz.U. Nr 83, poz.760., świadczenia odszkodowawcze przysługują żołnierzowi, który doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł wnioskodawca domagając się jej zmiany i przyznanie odwołującemu się prawa do jednorazowego odszkodowania. W uzasadnieniu odwołania wskazał między innymi na fakt, że podczas pełnienia czynnej służby wojskowej ujawniły się u niego choroby, które mają związek z warunkami tej służby.

W odpowiedzi na odwołanie wnioskodawcy organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia. W szczególności Wojewódzki Sztab Wojskowy wskazał, że ujawnione u wnioskodawcy choroby

nie zostały wymienione w rozporządzeniu MON z dnia 01.08.2003r. w sprawie wykazu chorób pozostających w związku ze służbą wojskową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. S. w okresie od 23 września 1992r. do 30 czerwca 2010r. pełnił zawodową służbę wojskową w różnych jednostkach, ostatnio w Szkole Podoficerskiej Wojsk Lądowych we W.. Obecnie wnioskodawca pobiera emeryturę wojskową. Od 2003r. wnioskodawca leczony jest z powodu zaburzeń lękowych. W czasie pełnienia służby wnioskodawca miał dobre relacje z przełożonymi. Podczas pełnienia służby wydarzyło się kilka zdarzeń, które dla wnioskodawcy były przeżyciami traumatycznymi (śmierć kolegi na poligonie, postrzelenie nogi przez kolegę). Wnioskodawca przechodził okresowe badania i był uznawany za zdolnego do służby wojskowej. Pogorszenie stanu zdrowia nastąpiło w 2003r.

Dowód: 1) akta odszkodowawcze strony pozwanej,

W dniu 29 czerwca 2012r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o skierowanie na badanie przez wojskową komisję lekarską z uwagi na pozostawanie w leczeniu od 2008r. o pozostawanie pod stałą opieką lekarską. Terenowa Wojskowa Komisja Lekarska w dniu 27 sierpnia 2012r. ustaliła, że ujawnione u wnioskodawcy schorzenia nie pozostają w związku ze szczególnymi właściwościami i warunkami służby wojskowej. Orzeczenie to podtrzymała rejonowa Wojskowa Komisja Lekarska na posiedzeniu w dniu 24 października 2012r.

Postanowieniem z dnia 07 maja 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych psychiatry i psychologa na okoliczność ustalenia czy warunki służby pełnionej przez wnioskodawcę w latach 1996-2010 były przyczyną lub współprzyczyną stanu zdrowia wnioskodawcy. Czy też wnioskodawca cierpi na schorzenia, które nie mają związku ze służbą wojskową. Jeżeli do pogorszenia stanu zdrowia wnioskodawcy przyczyniły się warunki pełnionej służby to należy ustalić wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego wnioskodawca doznał na skutek tego zdarzenia.

W wydanej w dniu 26 lipca 2013r. opinii biegli sądowi psycholog i psychiatra rozpoznali u wnioskodawcy zaburzenia lekowe, osobowość nieprawidłową bierno – agresywną i uznali, że wnioskodawca cierpi na schorzenia, które ujawniły się podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej, ale nie mają związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami tej służby. Zdaniem biegłych sądowych warunki służby pełnionej przez wnioskodawcę w latach 1996 – 2010 nie były przyczyną ani współprzyczyną stanu zdrowia wnioskodawcy.

Dowód: opinia biegłych sądowych psychiatry i psychologa z dnia 26.07.2013r. - k.118- 119 as.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodził się wnioskodawca, gdyż jego zdaniem biegli sądowi wydali sprzeczną w swej treści opinię. Powód wniósł o wydanie opinii uzupełniającej przez biegłych sądowych.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2013r. Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda.

Z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle ustalonego stanu faktycznego niespornym jest fakt ujawnienia u wnioskodawcy schorzeń chorobowych, które zostały wymienione w orzeczeniu (...) z dnia 07 sierpnia 2008r. Rozstrzygnięcia wymagała natomiast kwestia czy rozpoznane schorzenia są następstwem choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, a jeżeli tak to jaki jest stopień uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 2 ust 1 w związku z art.6 ustawy z 11.04.2003r. o świadczeniach odszkodowawczych, przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, świadczenia odszkodowawcze przysługują żołnierzowi, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby powstałej w związku

ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej, a zostały wymienione w załączniku do cyt. rozporządzenia. W niniejszej sprawie Sąd badał czy pełniona przez wnioskodawcę zawodowa służba wojskowa w latach 1996 – 2010r. a w szczególności warunki tej służby lub jej właściwości była przyczyną lub współprzyczyną stanu zdrowia wnioskodawcy. Czy też wnioskodawca cierpi na schorzenia, które nie mają związku ze służbą wojskową. Ustalono przez Sąd okoliczności wskazują jednoznacznie na to, że ujawnione podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej u wnioskodawcy stany chorobowe nie mają związku ani ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej. Wnioskodawca pełnił służbę wojskową do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, a podczas pełnienia służby był uznawany za zdolnego do pełnienia jej służby.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłych sądowych psychiatry i psychologa w części dot. ustalenia przyczyn wystąpienia u wnioskodawcy schorzenia i jego związku z pełnioną służbą.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna, oparta na dokumentacji i badaniu wnioskodawcy i zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia w sprawie została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia w sprawie jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 § 1 kpc - na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Sąd podzielił dokonane w opiniach ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że ujawnione podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej u wnioskodawcy schorzenia chorobowe nie pozostają w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby wojskowej.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez wnioskodawcę do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów wnioskodawcy, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia. Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłych sądowych, gdyż zdaniem Sądu nie zachodziła konieczność jej uzupełnienia.

Decyzja odmowna strony pozwanej z dnia 27 listopada 2012r. w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego jest prawidłowa i brak było podstaw do jej zmiany. Wnioskodawca nie ma prawa do jednorazowego odszkodowania.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W pkt. II wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu nie obciążając stron kosztami postępowania na podstawie art. 98 kpc.